

ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦਰਸ਼ਣ

ਇਸ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਗਾਂਡਾ / ਕਾਂਗੋ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਰੇਡੀਓ ਸ਼ੋਅ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਕ ਜਾਦੂਗਰ ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ ਸੀ. ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ: ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਨਵੀਂ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਜੋ ਚੀਨੀ, ਜਾਪਾਨੀ, ਅਫਰੀਕੀ, ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ, ਭਾਰਤੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਅਧਿਆਤਮਕ ਹਨੇਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਥੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ.

ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵੇਖੀ. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਸੜਕ ਤੇ ਪਾਇਆ. ਉਹ ਰਾਹ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੀਵਾ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ.

ਦੀਵਾ ਇੱਕ ਚਾਰ ਪਾਸੀ ਵਾਲਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਛੱਤ ਧਾਤ ਨਾਲ ਬਣੀ ਸੀ. ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਚਿੱਟੀ ਮੋਮਬਤੀ ਸੀ. ਮੈਂ ਉਹੀ ਦੀਵਾ ਲੈ ਲਿਆ. ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕ ਹਨੇਰੀ ਹਨੇਰੀ ਕੰਧ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨੀ ਹਨੇਰੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ. ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਇਸ ਕੰਧ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੀਵਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਮੈਂ ਸੜਕ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਦੀਵੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦੀਵਾਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੀਵੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱ and ਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆ. ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਚਾਨਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲਾਈਟਾਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਸਨ, ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ. ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਿਆ:

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਮੌਤ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੀ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ. ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਬਲਕਿ ਸਾਡੇ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ, ਮਦਦਗਾਰਾਂ, ਅਤੇ ਵੈਬ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਰੇਡੀਓ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ.